

Kolumni

Marko Erola

toimitus.valkeakoskensanomat@
sanoma.fi

Nostin käteni, nosta sinäkin

Jyväskylässä Harjun kentän sisäänkäynnillä on kyltti kenttäennätyksistä. Nimet kyltissä ovat legendaarisia: Kukkoaho, Päivärinta, Salin, Kononen, Stenius, Ståhlberg, Essayah, Pitkämäki... Tutkiskelin kylttiä viikonloppuna aikuisyleisurheiluliiton (SAUL) SM-kisoissa. Kun katseeni ehti seiväshyppyyn, ilo läikähti rinnassa Hakan seuratuksen alla: Asko Peltoniemi, 560.

Oli aika, jolloin Hakan yleisurheilujaoston keulakuvana oli kak-sissa olympialaisissa ja muissa arvokisoissa maataan edustanut SE-mies. Harjulla Peltoniemi voitti toisen ulkoratojen SM-kultansa. Oli aika, jolloin Hakan yleisurheilukouluun osallistui 80 lasta ja Apialla kisailtiin nuorten SM-kisoja ja maaotteluja. Nuoren Mika Halvarin kuulakaaret ovat jääneet lähtemättömästi mieleen.

Sen jälkeen on paljon vettä virrannut Valkeakosken kanavassa, ja valitettavasti yleisurheilu on mennyt virran mukana. Yleisur-

”Koskilaista yleisurheilua eivät elvytä ketkään muut kuin koskilaiset”

heilijoita on enää kourallinen ja tukijoukkoja vielä vähemmän.

Kuvaavaa on, että Hakan yleisurheilujaoston verkkosivujen historiikki loppuu vuoteen 2006. Viimeinen merkintä kertoo, että M17-sarjan pituushyppääjä Olli Koskinen hyppäsi 602 Janakkalassa. Juuri Koskisen kanssa surkuttelin sunnuntaina koskilaisen yleisurheilun tilaa. Hän on nykyään tunnettu nopeusvoimavalmentaja, joka treenaa niin nuoria lupauksia, olympiatoivoja kuin senioriurheilijoitakin.

Totesimme, että jokaisen lapsen ja nuoren kannattaisi yleisurheilla. Yleisurheillen hankittu nopeus, voima ja kestävyys auttavat lajissa kuin lajissa. Totesimme, että pikajuoksua, hyppäämistä ja heittämistä kannattaisi aikuisenkin harrastaa toimintakyvyn ylläpitämiseksi.

SAUL:n kisojen vanhimmat urheilijat olivat yli 95-vuotiaita juoksijoita, hyppääjiä ja heittäjiä. Parhailla 60-vuotiailla miehillä kului satanen vähän yli 13 sekuntiin.

Kun taannoin vein lapseni yleisurheilukouluun Apialle, meitä vanhempia suorastaan rukoiltiin mukaan johtokuntaan, toimit-sijoiksi ja harjoituksia vetämään. Tuli kiusallinen olo, kun käsiä ei noussut. Minunko sinne pitää mennä?

Kyllä, minun. Pikkukaupungin lapsilla on vain ne harrastukset, jotka aikuiset heille talkoilevat. Koskilaista yleisurheilua eivät elvytä ketkään muut kuin koskilaiset.

Nostin käteni. Nosta sinäkin.

Kirjoittaja on viestintäpäällikkö ja kirjailija